

- 1340 Ἐπεὶ ἂν εἶσαι γνωστικός, κ' ἐξεύρεις τὰ σὲ γράφω,
καὶ ἔγρουν εἰς τὴν γραφὴν, τὰ λέγω νὰ ἀπεικάξης,
πρέπει νὰ ἐκατάλαβες τὸν πρόλογον ὅπου εἶπα
εἰς τοῦ βιβλίου μου τὴν ἀρχὴν τὸ πῶς τὸ ἐκαταλέξα
ὅτι δι' ἀρχὴν θεμελίου εἶπα τὸ τῆς Συρίας,
- 1345 ὡσαύτως τῆς Ἀνατολῆς, ἔπειτα τῆς Πολέου,
τὸ πῶς τοὺς τόπους ἐκείνους ἐκέρδισαν οἱ Φράγκοι—
ὅπως νὰ ἔλθω καὶ φέρω σε καὶ νὰ σὲ καταλέξω,
τὸ πῶς οἱ Φράγκοι ἐκέρδισαν ὁμοίως καὶ τὸν Μορέαν.
Κι ἂν ἔχῃς ὄρεξιν νὰ ἀκούῃς πρᾶξεις καλῶν στρατιῶτων,
- 1350 νὰ μάθῃς καὶ παιδεύεσαι, ἃ λάχῃ νὰ προκόψῃς.
Εἰ μὲν ἐξεύρεις γράμματα, πιάσε ν' ἀναγινώσκῃς·
εἴ τε εἶσαι πάλι ἀγράμματος, κάθου σιμά μου, ἀφκράζου·
κ' ἐλπίζω, ἂν εἶσαι φρόνιμος, ὅτι νὰ διαφορήσῃς,
ἐπεὶ πολλοὶ ἀπὸ ἀφήγησες ἐκείνων τῶν παλαίων,
- 1355 ὅπου ἤλθασιν μετὰ ἐκείνων, ἐπρόκοψαν μεγάλως.

Πέτρος Π. Καλονάρος επιμ., *Το χρονικόν του Μορέως: Το Ελληνικόν κείμενο κατά τον κώδικα της Κοπεγχάγης μετά συμπληρώσεων και παραλλαγῶν εκ του Παρισινού*, εισαγ. Ρένος Αποστολίδης, Εκάτη, [Αθήνα 1990] (1940).